

МИХАЕЛ АНТОЛОВИЋ, рођен 1975. у Аугзбургу код Минхена, СР Немачка. Школовао се у Сомбору и Новом Саду. Историчар („Историографско дело Фридриха Мајнекеа” – докторат одбранио 2012. године), бави се српском и југословенском историјом XIX и XX века, историјом Немаца у Југоисточној Европи, историјом Немачке, историјом историографије и методологијом, преводи с немачког (Георг Г. Игерс, Николаус Хеп, Јирген Остерхамел...) и енглеског. Објављена књига: *Чегомир Појов – интелектуална биографија*, 2021.

МИЛОСАВ БАБОВИЋ (Будимље код Берана, Црна Гора, 1921 – Београд, 1997). Дипломирао је на Филозофском факултету у Београду 1950, а докторирао 1958. на тези „Достојевски код Срба”. Радио је као професор на Филолошком факултету у Београду, био почасни доктор Московског универзитета „Ломоносов”. Академик, русиста, бавио се историјом књижевности, књижевном критиком, преводио с руског. Ужа специјалност му је била руска књижевност XIX и XX века, југославистика и руско-српске књижевне везе. Преводио је руске класике и савремене писце (Достојевски, Толстој, Писарев, Чехов, Леонов, Шолохов, Еренбург, Рождественски и др.). Објављене књиге: *Достојевски код Срба*, 1961; *Песници и револуција*, 1968; *Руска књижевност XIX века: реализам*, 1971; *Пријовейка и драма А. П. Чехова*, 1974; *Сиваралацијиво Достојевској*, 1981; *Руски реалистички XIX века II*, 1983, I, 1986; *Њејош и слебеници*, 1993; *Поејшика „Горској вијенца”*, 1997.

МУХАРЕМ БАЗДУЉ, рођен 1977. у Травнику, БиХ. Књижевник, новинар, преводилац, дипломирао енглески језик и енглеску и америчку књижевност (магистрирао књижевно-историјске науке) на Филозофском факултету у Сарајеву. Пише поезију, прозу, есеје и публицистику, преводи с енглеског (Пол Остер, Вилијам Батлер Јејтс, Марк Томпсон и др.). Добитник више награда, живи у Београду. Књига песама: *Heroes*, 2007. Књиге приповедака: *One Like a Song*, 1999; *Друја књија*, 2000; *Травничко ћиројсјиво*, 2002; *Чаролија*, 2008; *Јерес номинализма*, 2014; *Јеванђеље по Јерониму*, 2021. Романи: *Концерти*, 2003; *Баур и Зулејха*, 2005; *Транзиј, комейта, помрачење*, 2007; *Сјейва соли*, 2010; *Ајрил на*

Влашићу, 2011; *Мали прозор*, 2016; *Лујка од марцијана*, 2016; *Квадрајни корен из живојта*, 2018; *Последњи мушкарцац*, 2019. Књиге изабраних новинских колумни: *Филићански њлочници (Босански њранзићориј 2004–2008)*, 2009; *Карловачки мир (Босански њранзићориј 2008–2012)*, 2012; *Између крајности*, 2015; *С времена на врејеме*, 2017; *Криво срастиање*, 2018; *Хладни рај*, 2019; *Као и јучер*, 2020. Књиге есеја: *Послови и дани*, 2005; *И дрући су ѡјевали о рају*, 2013; *Бајина Башћиа, ѡејео*, 2013; *Пој књижевности (2017–2018)*, 2019; *Јужњачка ућеха*, 2021; *Иво Андрић – живој у дванаест месеци*, 2021.

ГОРДАНА ВЛАХОВИЋ, рођена 1946. у селу Руђинци код Врњачке Бање. Пише прозу, есеје и књижевну критику. Књиге приповедака: *На ивици сна*, 2002; *На лицима очи*, 2004; *Истина, кад вам кажем*, 2006; *А возови су пролазили, давно...*, 2012; *Возови, снови и сећања – ѡриче-есеји*, 2017; *Трансибир – ѡућ којим ме ѡисци воде*, 2021. Романи: *Разодевање (бањска ѡрича која би се моћла зваћи и ѡубавна)*, 2016; *Куд нестиаде небо Росује – ѡорочићна ѡрича*, 2020. Књиге есеја, огледа, записа и приказа: *О чему то, о живоју је*, 2009; *Са Саром, уз Књиу*, 2011; *А Књиа о(ћ) стије...*, 2014; *Чићам и записуем (ћлаву ѡромају мимо свећиа)*, 2018.

МАРИЈЕТА ВУЈИЧИЋ, рођена 1946. у Шалготарјану на северу Мађарске. Преводилац, уредник, дипломата. Школовала се у Будимпешти. Дипломирала је 1969. године на Филозофском факултету Универзитета „Љоранд Етвеш” у Будимпешти (српско-хрватски језик и књижевност и мађарски језик и књижевност). Преводе из дела значајних српских и хрватских писаца (претежно драме и прозу) публикује од 1969. године у часописима, антологијама и посебним едицијама (Милош Црњански, Мирослав Крлежа, Јован Христић, Антоније Исаковић, Данило Киш, Драгослав Михаиловић, Меша Селимовић, Антун Шољан, Данијел Драгојевић, Борислав Пекић и др.). Била је уредник рубрике и истовремено лектор будимпештанског часописа за светску књижевност *Nagyvilág (Велики цвечи)* 1975–1992. Из југословенских литература саставила је низ програма за мађарски радио. Преводе мађарских песника на српски објављује у српској периодици, као и у антологији која је тренутно у штампи у Новом Саду, коју је саставила са Ђезеом Бордашем, под насловом *Нови духовни мосћ Нови Саг – Будимћечићиа*, 2022. Каријеру је наставила као виши саветник у мађарском Министарству иностраних послова. После краћих служби по иностранству, била је конзул у Риму (2000–2004). Живи у Будимпешти, преводи, руководи заоставштином породице Вујичић.

ЛУНА ГРАДИНШТАК, рођена 1989. у Суботици. Основне и мастер студије завршила на Одсеку за српску књижевност и језик. Тренутно је докторанткиња на Филозофском факултету у Новом Саду, где припрема

дисертацију о Бранку Миљковићу. На Филолошком факултету у Београду је истраживач-приправник и стипендиста Штајерске покрајине на Универзитету у Грацу. Бавила се просветним радом, пише поезију, есеје и критику, преводи с енглеског и руског, објављује у периодици.

МИРКО ДЕМИЋ, рођен 1964. у Горњем Класнићу код Глине, Хрватска. Пише прозу, публицистичке текстове и есеје. Објављене књиге прозе: *Јабуре Хесјерида*, 1990; *Сламка у носу*, 1996; *Ћилибар, мед, оскоруша*, 2001; *Ајокрифи о Фуријули*, 2003; *Слује хировијої лучоноше*, 2006; *Молски акорди*, 2008; *Трезвењаци на њијаној лађи*, 2010; *По(в)рајнички реквијем – (ејно)роман(ијага)*, 2012; *Ајака на Ијиаку – комедије бурлескне бесмислености*, 2015; *Ћујања из Горе – фанџазмајорија*, 2016; *Пусилоловине бачкої ојсенара*, 2018; *Ружа јод ледом – роман од љрича*, 2021. Дrame: *Ијре бројева*, 2017; *Наще домаће сївари*, 2020. Публицистика и есеји: *Слађење љорчином*, 2008; *Под оїтровним љлашїом*, 2010; *Уїваре чеїврїої љророщїва*, 2011; *На ничїјој земљи – есеји, марїнаїље и један љуїоїис*, 2016. Приредио више књига, живи у Крагујевцу.

ЗОРАН ЂЕРИЋ, рођен 1960. у Бачком Добром Пољу код Врбаса. Пише поезију, есеје, књижевну критику и студије, преводи с пољског, руског и бугарског. Књиге песама: *Талої*, 1983; *Зїоб*, 1985; *Унуїрашња обележја*, 1990; *Под сїтаром лїом*, 1993; *Одушак*, 1994; *Voglio dimenticare tutto* (на италијанском), 2001; *Аз бо вїде – азбучне молиїве*, 2002; *Наїшаложено* (изабране и нове песме), 2007; *Блаїо*, 2011; *Чарнок*, 2015; *Сенке М. Цр.*, 2018. Студије, есеји, огледи и критике: *Сесїра – књиїа о инцесїу*, 1992; *Ваїрено кршїење*, 1995; *Море и мраморје – дневник љуїовања јо Аїуїји*, 2000; *Анђели носїалїје – љоезија Данила Кишца и Владимира Набокова*, 2000; *Данило Кишц: ружа–їесник–ї/оїлед*, 2002; *Песник и њеїова сенка. Есеји о срїском їеснишїву ХХ века*, 2005; *Сїварање модерної свијеша (1450–1878)* (коаутори Д. Гавриловић, З. Јосић), 2005; *Незасїење – љољска драмаїурїја ХХ века*, 2006; *Са исїока на заїаг – словенска књижевна емиїрација у ХХ веку*, 2007; *Дом и бездомносї у љоезији ХХ века*, 2007; *Исїорија Виїолда Гомбровича*, 2008; *Тесїосїерон. Нова љољска драмаїурїја*, 2008; *Поешїка срїскої филма – срїски їисци о филму 1908–2008*, 2009; *Позоришїе и филм*, 2010; *Виїкацијева Луда локомошїва – између љозоришїїа и филма*, 2010; 3 – у возовима евроїске класе, у дуїим заївореним комїозицијама, у диму и љеїелу, 2011; *Словенска чиїанка – оїледи и їреводи из словенских књижевносїи ХХ века*, 2013; *Позоришїе луїака у Новом Саду – оснївање* (коауторка Љ. Динић), 2014; *Драмаїуршци їосїскрїшїум*, 2014; *Уїоїїреба їрада – савремени новосадски роман*, 2014; *Поезија као сеїзмоїраф – їовори и їоїовори*, 2019; *Целулоцна књижевносї – књижевносї и филм*, 2019. Приредио више књига и антологија.

АЛЕКСАНДРА ЂУРИЧИЋ, рођена 1963. у Београду. Дипломирала је 1984. на Академији за музику и примењену уметност „Моцартеум” у Салцбургу, затим је 1988. дипломирала на Факултету драмских уметности у Београду, где је и магистрирала на одсеку театрологије. Пише поезију, прозу, есеје, студије и позоришну и музичку критику, преводи. Објављене студије: *Историја ипре*, 1998; *Индекс ојерских и балетских либрета*, 1999, 2006; *Српско позориште у актуелним условима групироване транзиције*, 2010; *Грације пера и групи есеји*, 2013. Књига приповедака: *Лоза у улици Рије од Фере*, 2021.

ТОМАШ ЕВЕРТОВСКИ (TOMASZ EWERTOWSKI), рођен 1985. у Познању, Пољска. Основне, магистарске и докторске студије завршио на Универзитету „Адам Мицкјевич” у Познању. Бави се компаративном књижевношћу. Неколико пута је боравио у Србији у оквиру међународних програма и размена. Објављене књиге: *Dwie twarze latinitas – recepcja kultury łacińskiej w dziełach Adama Mickiewicza i Lazy Kosticia*, 2014; *Images of China in Polish and Serbian Travel Writings (1720–1949)*, 2020.

БОГДАНКА ЖИВАНОВИЋ, рођена 1950. у Сивцу код Сомбора. Завршила Филозофски факултет у Новом Саду, група за руски језик и књижевност. Бавила се просветним радом, писањем приказа ликовних изложби, преводи с руског и на руски (Пушкин, Достојевски, Јесењин, Булгаков, Ахмадулина и др.). Живи у Суботици.

МАРИЈАНА ЈЕЛИСАВЧИЋ, рођена 1992. у Ужицу. Основне и мастер академске студије српске књижевности завршила на Филозофском факултету у Новом Саду, где је 2016. године одбранила мастер рад на тему „Елементи хорор фантастике у роману српског предромантизма”, за који је одликована Бранковом наградом Матице српске. Тренутно је на докторским студијама српске књижевности у Новом Саду. Радове објављује у периодици.

БОРИС ЈОВАНОВИЋ КАСТЕЛ, рођен 1971. у Требињу, БиХ. Основно, средње и факултетско образовање стекао је у Подгорици. Песник и есејиста медитеранске оријентације, превођен је на више језика. Књиге поезије: *Кад замиришу кајања*, 1994; *Прсиње ѓоморја*, 1995; *Фусноше јужних звона*, 1997; *Анајомија средоземној дана*, 1998; *Медићеранска ајенда и прорицање пршлосћи*, 2000; *Медићерански хексајеух*, 2003; *Ејо мора*, 2004; *Вјенчање са сијом*, 2007; *Neptune's spear* (избор на енглеском), 2007; *Медићерански индијо* (избор), 2008; *Ручак на хриди*, 2010; *Косило на чери* (на словеначком), 2014; *Бескојник*, 2015; *Позивно ѓисмо сунцу*, 2016; *Море у наручју*, 2017; *Зевс у будванском казину*, 2017; *Чекаај ли бродовише* (избор на македонском), 2018; *Гребени од косијцу*, 2018;

Тестаменӣ у школкама, 2018; *Бумеран̄и валова*, 2020; *Ако доједрим*, 2021. Књиге есеја: *Пер̄таменӣ од сиренино̄и ѿојрсја*, 2000; *Пе̄та с̄ирана јӯа*, 2005; *О̄ледање у бонаци*, 2009; *Мед̄иѿеранско ѿросвѣт̄љење – нац̄ Мед̄иѿеран*, *ком̄иас судбине*, 2012. Живи у Подгорици.

ТАТЈАНА КЛИЧКОВИЋ, рођена 1995. у Новом Саду. Тренутно је на докторским студијама српске књижевности и језика на Филозофском факултету у Новом Саду, где је завршила и основне и мастер академске студије. Пише есеје, објављује у периодици.

НАТАЛИЈА ЛУДОШКИ, рођена 1966. у Перлезу код Зрењанина. Дипломирала (1990), магистрирала (2003) и докторирала (2012) на Филозофском факултету у Новом Саду. Историчар књижевности, пише студије, есеје, огледе и књижевну критику. Живи у Новом Саду. Објављене књиге: *Слободан Јовановић као књижевни крӣиичар*, 2008; *О Младену Лесковцу – о̄леги, чланци, ѿре̄ииска*, 2011; *Књижевна о̄ледања Младена Лесковца – над ѿисцима савременицима*, 2015; *Скица за књижевни лик Слободана Јовановића*, 2019; *Није ми свеједно с ким раз̄оварам*, интервјуи, 2020; *Пӯи смисла – одабране књижевне крӣиике*, 2021. Приредила више књига.

АЛИС МАНРО, рођена 1931. у Вингаму, Онтарио. Канадска књижевница, пише прозу, првенствено кратке приче, на енглеском језику. Добитница је Нобелове награде за књижевност 2013. и Man Booker International награде 2009. за животно дело. Такође је троструки добитник канадског признања Governor General's Award за фикцију – најпрестижније књижевно признање у Канади (1968, 1978. и 1986). Објавила је више збирки приповедака и роман *Живо̄и девојака и жена (Lives of Girls and Women)*.

РАДМИЛА МЕЧАНИН, рођена 1953. у Котражи, Драгачево. Самостални уметник, књижевни критичар, публициста и преводилац, дипломирала је на Одсеку за југословенску и општу књижевност Филолошког факултета у Београду, где је и магистрирала на Одсеку наука о књижевности. Превела је и у часописима широм Југославије објавила на српском језику више стотина дела написаних на руском језику и око сто књига из руске књижевности, филозофије, словенске митологије, теорије и историје књижевности (А. Штајнберг, О. Фрајденберг, А. Веселовски, А. Гуревич, Ј. Мелетински, М. Епштајн и др.). Прва је превела и на српском објавила дела Соколова, Лимонова, Ерофејева, Прилепина, Сенчина, Водолазкина, Данилкина итд. Добитник је више награда за преводе књига. Живи у Београду.

БРАТИСЛАВ Р. МИЛАНОВИЋ, рођен 1950. у Алексинцу. Пише прозу, поезију и књижевну критику. Роман: *Пошток*, 2001. Књига прича: *Тајне свећилних и сеновићких свећива*, 2015. Књиге песама: *Јелен у њрозору*, 1975; *Клајно*, 1980; *Неман*, 1987; *Балкански њевач*, 1995; *Враћа у њољу* 1999; *Sintăretul balcanic / Балкански њевач* (двојезично), 2001; *Силазак*, 2004; *Мале ламје у ѡамнини*, 2006; *Нејоѡребан лејѡоис / The Unneces-sary Chronicle* (двојезично), 2007; *Писма из ѡрасѡаре будућности*, 2009; *Door's in a meadow*, 2010; *Lettere da un futuro remoto*, 2012; *Цврчак у ге-цембру* (изабране и нове), 2013; *Мали ламби во ѡемнинаѡа / Мале ламје у ѡамнини* (двојезично, избор), 2015; *Огрон свећлосѡи*, 2017; *Lettere da un futuro remoto / Писма из ѡрасѡаре будућности* (двојезично), 2017; *Песме I*, 2019. Приредио више књига.

МИЛУТИН МИЋОВИЋ, рођен 1953. у Бањанима код Никшића, Црна Гора. Пише поезију, прозу и есеје. Књиге песама: *Жива вода*, 1987; *Враћа* (песничко двокњижје: *Кућа и Хљоб за ѡуѡинике*), 1994; *Траѡови будућности / Слеђы будућеѡо* (двојезично, прев. Андреј Базилевски), 2010; *Дан ноћ*, 2018. Роман: *Разорени ѡраг*, 1991. Књиге есеја и огледа: *Тако су ѡговорили Црноѡорци*, 1996; *Писма из Ураноѡолиса*, 2000; *Срѡски лави-ринѡи и црноѡорски Миноѡаур*, 2003; *Њеѡош и савремена Црна Гора*, 2006; *Њеѡошева Луча*, 2021; *Луче у ѡаами Црне Горе*, 2021. Приредио више књига и зборника.

МИЛАН МИЦИЋ, рођен 1961. у Зрењанину. Историчар и књижев-ник. Објавио 41 књигу историографских студија, историјских есеја, до-кументарне прозе, прозе и поезије. Од 2020. године је генерални секре-тар Матице српске. Књиге прозе: *Месец од венеѡијанској саѡуна*, 2013; *Код живахној оледала*, 2014; *Сѡисак сеновићких имена*, 2016; *Ab ovo*, 2018; *Дан који је сѡао да се одмори*, 2018; *Дуѡо ѡуѡовање у Табану: северна ѡрича*, 2020. Одабране књиге поезије: *Наѡц мозак је кријумчарена роба*, 2006; *Ми смо мила зенићисѡички свећ*, 2008; *Ракија и ране*, 2010; *Зове се Брана*, 2017. Главне историографске теме које проучава су српски добровољачки покрет у Првом светском рату, колонизација Војводине 1921–1941, историја Баната, историја Срба у Мађарској у 20. веку. Одабра-не историографске студије: *Развићак нових насеља у Банаѡу 1920–1941*, 2013; *Школсѡво у новим насељима Банаѡа 1920–1941*, 2013; *Срѡско до-бровољачко ѡићање у Великом раѡу 1914–1918*, 2014; *Незайамћена бићка – срѡски добровољци у Русији 1914–1918*, 2016 (превод на чешки: *Zarot-enutý boj – Srbsí dobrovolníci v Rusku 1914–1918*, 2020); *Американѡи – срѡски добровољци из САД (1914–1918)*, 2018; *Срѡски добровољци из Банаѡа, Бачке и Барање (1914–1918)*, 2020; *Срби оѡићанић из Мађарске у Краље-вину Јуѡославији (1921–1941)*, 2020; *Од раѡа до оѡићације – Ловра (1914–1924)*, 2020; *Колонисѡичка насеља (1920–1941)*, 1–2, 2021–2022.

ВЛАДИМИР МИЧИЋ, рођен 1975. у Нишу. Дипломирао 2003. године на Студијској групи за српски језик и књижевност Филозофског факултета у Нишу. Пише студије, есеје, књижевну критику, објављује у периодици. Приредио више књига и зборника. Живи и ради у Лесковцу.

ЖИВКО НИКОЛИЋ, рођен 1958. у Копривници код Зајечара. Пише поезију. Књиге песама: *Приближавање*, 1982; *Бели вид*, 1986; *Необични дани*, 1987; *Буђење у предвечерје*, 1989; *Источне зоне*, 1992; *Вајање ђене*, 1994; *Почетак леја*, 1994; *Исход њраха*, 1997; *Прах и нага*, 2000; *Покрејне вајре*, 2002; *Невидљива боја*, 2004; *Северњача*, 2005; *Глинено огледало*, 2005; *Зар одисја само реч*, 2006; *Извор на камену*, 2007; *Сеоба у невреме*, 2010; *Певање, њрах и нага*, 2014; *Обећање*, 2014; *Највећа радост*, 2016; *Кажийрси њујује*, 2018; *Светлост на дну*, 2020; *Огбеле слике / Runaway pictures* (двојезично, прев. Вера В. Радојевић), 2021.

МАРКО ПАОВИЦА, рођен 1950. на Цибријану код Требиња, БиХ. Пише књижевну критику, есеје и огледе о српској књижевности. Објављене књиге: *Расјони њрозне речи – о њрозним књигама савремених српских њисаца*, 2005; *Арејејев лук*, 2009; *Орфеј на сјолу – ољеди о савременим српским њесницима*, 2011; *Мејакријички излеји*, 2017; *Скице за сјоменик / Sketches for a monument* (двојезично), 2021.

ВЛАДИМИР Д. ПАПИЋ, рођен 1998. у Новом Саду. Дипломирао је 2021. на Одсеку за компаративну књижевност са теоријом књижевности Филозофског факултета Универзитета у Новом Саду, где је тренутно на мастер студијама. Добитник је неколико значајних студентских награда, пише колумне, студије, есеје, приказе и књижевну критику, објављује у периодици. Живи у Новом Саду.

АЛЕКСАНДАР ПЕТРОВИЋ, рођен 1956. у Београду. Дипломирао 1974. и магистрирао 1981. на Филолошком факултету у Београду, а докторирао 2003. на Центру за мултидисциплинарне студије Универзитета у Београду. Антрополог, културолог и филозоф, потпредседник је Комитета „Човек и биосфера” Националне комисије за сарадњу са Унеском, председник Српског друштва за историју науке, члан Комитета за образовање Европског друштва за историју науке из Париза, секретар Одбора за дело Милутина Миланковића САНУ и сарадник Одбора за проучавање живота и рада српских научника и научника српског порекла при САНУ. Објављене књиге: *Осунчавање и клима – Милујин Миланковић и мајемајичка њеорија њромене климе*, 2002; *Аналојја и ењиројија – филозофија њрроде и хармоније Лазе Косијића и Косије Сјојановића*, 2005; *Циклуси и зајиси – opus solis Милујина Миланковића*, 2009; *Ог Наланде до Хиландара / Ојис њрве библиојеке индијске кулјуре у Србији*

(коауторке Гордана Ђоковић и Драгана Грујић), 2017; *Косово на крају историје – сажетна анализа њривида* (коаутор Данко Камчевски), 2019. Године 1997. је приредио *Изабрана дела Милутиина Миланковића*.

ДРАГИЊА РАМАДАНСКИ, рођена 1953. у Сенти. Архивиста, професор руске књижевности у пензији, пише студије, прозу, есеје, чланке и приказе, преводи с руског, мађарског и енглеског. Објављује радове у домаћим, руским и мађарским књижевним часописима. Превела је педесетак књига лепе књижевности и добила више награда за превођење. Објављене књиге: *У њошрази за фиџурама*, проза у коауторству, 2012; *Породијски њлан романа Досџојевској* (докторска дисертација из 1991), 2013; *Снеџко у џројима – џревођење с лица на наличје*, транслатолошки есеји, 2013; *Или не*, аутобиографски есеји, 2018; *Књижевне коџуџице*, есеји о превођењу, 2021. Саставила је и превела антологију руске женске поезије *Узводно од суза*, 2009. Живи у Сенти.

МИЛИСАВ САВИЋ, рођен 1945. у Власову код Рашке. Пише приче, романе, есеје и студије, бави се књижевном историјом и преводи с енглеског и италијанског. Књиге пропедака: *Ђуарска барака*, 1969; *Младићи из Рашке*, 1977; *Ујак наше вароџи*, 1977; *Пролазе ли возови Ибарском долином* (избор), 2001; *Љубавне џриче једној џејрџље*, 2007. Романи: *Љубави Андрије Курандића*, 1972; *Тојола на џераси*, 1985; *Ђуј комиџској војводе*, 1990; *Хлеб и сџрах*, 1991; *Ожџљци џиџине*, 1996; *Принц и сербски сџисаџељ*, 2008; *Чварчић*, 2010; *La sans pareille*, 2015; *Докџора Валентиина Трубара и сесџре му Симонетџе џовесџи чудноватиџих доџађаја у Србији*, 2018; *Пејео, џена, џајаџи*, 2020. Књижевно-историјске студије: *Усџаничка џроза*, 1985; *Сеђање и раџи*, 2009; *Долина срџских краљева*, 2014. Мултижанровске књиге: *Фусносџа*, 1994; *30 џлус 18*, 2005; *Римски дневник, џриче и један роман*, 2008; *Љубавна џисма и грује лекџије*, 2013; *Мали џлосар креаџивној џисађа*, 2015; *Еџска Србија*, 2017; *Од Чамџар бара до касине Валадије*, 2018; *Бандиџи и џрофесор – инџервјуи Милисавџа Савића*, 2020. Аутор је лексикона *Ко је ко – џисци из Јуџославије*, 1994, а објавио је више књига превода с енглеског и италијанског и приредио неколико књига и антологија савремених светских и српских прича.

РОМАН СЕНЧИН, рођен 1971. у Кизилу, Тувинска Република, Русија. Руски прозаист, књижевни критичар, вокалиста групе „Гаражна мелодика” и „Слободни радикали”. Сенчинов опус сврстава се у „нови реализам”, правац настао у новом веку у Русији, а његова дела (романи *Минус*, *Нубук*, *Породица Јелџиџеви*, *Информација*, *Подручје за џоџаџање*, *Киџа у Паризу* итд.) награђени су најугледнијим књижевним признањима („Јасна Пољана”, „Велика књига”, Награда владе РФ, „Писац XXI века” итд.). Живи у Јекатаринбургу. (Р. М.)

МИЛИЦА СОФИНКИЋ, рођена 1995. у Госпођинцима. На Филозофском факултету у Новом Саду завршила је основне и мастер студије, Одсек за српску књижевност. Истражује теорију и методологију књижевности, као и књижевност XX века. Пише есеје и научне радове. Похађа трећу годину докторских студија. Ангажована је као демонстратор у настави на свом матичном одсеку. Објављена књига: *Црњански – на међи власитијој и ситраној*, 2021.

МИЛИЦА ЋУКОВИЋ, рођена 1987. у Панчеву. Бави се српском књижевном периодиком XIX века и историјом српске књижевности. Докторирала 2020. године са темом „Тихомир Остојић и српска књижевна периодика” на Филолошком факултету у Београду. Пише стручне радове, студије, приказе, огледе и интервјуе, објављује у периодици.

ПРЕДРАГ ШАПОЊА, рођен 1972. у Новом Саду. Књижевни преводилац, дипломирао је 2002. енглески језик и књижевност на Филозофском факултету у Новом Саду. Пре тога је 1997. дипломирао и на Медицинском факултету. У периодици објављује преводе књижевне теорије, филозофије и социологије: Виларда Спигелмана, Дејвида Сидорског, Ерика Хобсбаума, Томаса Франка, Дорит Кон, Едварда Саида, Бернарда Вилијамса, Тома Полина, Мартина Постера, као и преводе поезије: Т. С. Елиота, Хуга Вилијамса, Тома Полина, Харолда Пинтера, Пенелопе Фиццералд и Чарлса Симића. Преведене књиге: *Алис Манро, Бексџиво*, 2006; *Превише среће*, 2010; *Голи живој*, 2013; *Мржња, њријашељсџиво, удварање, љубав, брак*, 2014; *Пољед са еџинбурџске сџене*, 2015; *Дорис Лесинг, Бен, у свеју*, 2007; *Мемоари њреживеле*, 2008; *Злајна бележница*, 2010; *Ајрис Мердок, Пешчани замак*, 2004; *Црни њринџ*, 2005; *Флен О’Брајен, На реци „Код две њиџице”*, 2009; *Мишел Фејбер, Исџод коже*, 2003; *Киџа мора њасџи*, 2004; *Лиза Скотолажн, Последња жалба*, 2004; *Луиз Велш, Тамерлан мора умреџи*, 2005; *Мрачна комора*, 2005; *Трик са мејком*, 2010; *Томас Франк, Освајање кула: бизнис кулџура, конџракулџура, усџон хиџ конзумеризма*, 2003; *Ралф Елисон, Невидљиви човек*, 2014.

Приредио
Бранислав КАРАНОВИЋ